

בעוה"ש"ת

קונטרס

א נייַע וועלט

ווי עס ווערט ערקלערט אז דורך די עצות און לימודים פונעם הייליגן רבי'ן, עפענט זיך "א נייַע וועלט", ווי ועדער איד - סיי ווער - קען ווערן א צדיק, אויב ער זאל נאר פאלגן די גרינגע עצות פתמימות.

פארגעקערנט דורך

פּבּוּד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש זי"ע

במדבר תשע"ג

געבוישט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורנו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמענפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים, און מאמרים פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געפרעגט געווארן צום דרוק
דורך חסדי ברסלב - נוא יארק יצ"ו

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219

718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950

845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952

347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7

052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205

718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950

845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950

845.238.0804

היכל הקודש

יוזשלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15

054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

אַ נײַע װעלט

.א

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן סימן רעט): פון נאך רבי שמעון בר יוחאי וואס האט מגלה געווען מוראדיגע חידושים און נייע סודות אויף דער וועלט, [ווייל ביז די צייטן פון רבי שמעון בר יוחאי, איז געווען באהאלטן און פארהוילן אלע 'סודות התורה', אויסער געציילטע צדיקים האבן פון דעם געוואוסט, אבער פון ווען רבי שמעון בר יוחאי האט מגלה געווען דעם הייליגן 'זהר' איז דאס געווארן אפען פאר די גאנצע

א נייַע וועלט

וועלט¹ (חיי מוהר"ן סימן תיט; ספורי מעשיות אחר מעשה יא, מבין מלך וכן שפחה שנתחלפו), און פון נאך רבי שמעון בר יוחאי

¹ כאטשיג דעם זוהר וואס מיר האבן היינט איז א צענטל פון וואס עס איז געווען, ווייל דער זהר איז הערשט נתגלה געווארן הונדערטער יארן נאך די הסתלקות פון רבי שמעון בר יוחאי, ווען מען האט געטראפן די 'כתב יד' פונעם זהר, וואס רבי אבא האט אפגעשריבן, ווייל דער סדר איז געווען אז רבי שמעון איז געזיצן צוזאמען מיט די 'הייליגע חכמיא' און געזאגט תורה, און רבי אבא האט דאס אלעס פארשריבן, עס איז דא א גאנצער סיפור ווי אזוי עס איז נתגלה געווארן (עייזן הקדמת אור לקר על הזהר, להרמ"ק זכרוננו לברכה).

און דער הייליגער רבי האט זייער געוואלט מען זאל לערנען זהר (עייזן שיחות הר"ן סימן קח, קכה), און ווער עס לערנט 'זהר' שפירט א מורא'דיגע דעהוויבענקייט, ער ווערט געוואר אז עס איז דא נאך א וועלט, ווייל אין דער גאנצער זהר שטייט נאר וואס עס טוט זיך אויבן אין הימל, און וואס עס געשעהט פון יעדע מצנה וואס א איד טוט, למשל ווען א איד גייט אינגערפרי אין בית המדרש אריין, באגלייטן אים אן א שיעור מלאכים, און רופן אויס מיט גרויס פאראד: וואויל איז דער מענטש וואס גייט יעדע אין בית המדרש! אזוי אויך ביי יעדע מצנה וואס א איד טוט, גייט ארויס פון הימל מורא'דיגע שבחים אויף אים: זכאה בר נש - וואויל איז דעם איד וואס טוט די און די מצנה. פארקערט אויך, אויב א מענטש איז חס ושלום דורך געפאלן, און ער איז זוכה, הערט ער די פרוז וואס מען רופט אויס אין הימל: נוי ליה להאי בר נש - וויי איז פאר דעם מענטש וואס ער איז עובר אויפן אייבערשטענס באפעל. וועגן דעם האט דער הייליגער רבי געזאגט (שם): עס איז זייער מסוגל צו לערנען 'זהר'; און רבי שמעון וועקט אויף א מענטש פון שלאף (עייזן לקוטי מוהר"ן חלק א, בהקדמה 'התגלות נפלא מסוד גדולת רשב"י, ובפרוש שפת הנחל שם; וסימן ס'), ווייל דער הייליגער לשון פונעם 'זהר' ווי ער דרוקט זיך שטענדיג אויס אויף יעדע מצנה וואס א איד טוט: וואויל איז אים

א נייע װעלט

ה

און וואויל איז זיין חלק! דאס ציהט א מענטש מורא'דיג שטארק צום אייבערשטן, און צו לערנען תורה.

און צו לערנען זהר איז נישט אזוי שווער ווי מען מיינט, מען דארף זיך נאר צוגעוואוינען צום לשון פון 'תרגום', אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן קט): רבי שמעון בר יוחאי האט אזוי שטארק מקדש געווען די לשון פון תרגום אז אפילו אנדערע זאכן וואס ווערן געשריבן אויף תרגום האבן שוין אויף א כח צו ציהען א מענטש צום אייבערשטן. און דארט ווי עס איז דא שווערע קבלה זאכן גייט מען ווייטער, מפל שכן היינט ווען עס איז שוין דא גרינגע פירושים אויפן זהר, צום ביישפיל: דמשק אליעזר [מהרה"ק רבי אליעזר מקאמארנא זכותו יגן עלינו], הסלם, מתוק מדבש.

און דאס איז דער טייטש פון זהר - 'לעכטיג'. ווייל אז מען לערנט 'זהר' ווערט לעכטיג פארן מענטש (עין זהר נשא, קכ"ד ע"ב), ער ווערט געוואר ווי מורא'דיג חשוב עס איז אין הימל ווען א איד גייט מיט 'ציצית', 'תפלין' וכו', און ווי ווייט יעדע איינציגסטע זאך וואס א איד טוט דא אויף דער וועלט איז פארבינדן מיטן באשעפער, און אז א מענטש האט חתונה געהאט, און עס איז דא 'שלוש פית' מיט א 'קירוב לכת', ער לעבט צוזאמען מיט זיין ווייב מיט א מורא'דיגע ליבשאפט, איז דאס אין הימל א מורא'דיגע שבת, עס ווערט דערפון א זיווג עליון, און אזוי א שטוב וואס האט א 'מזונה' שטופט מען אנוועק פון דארט דעם מלאך המנות, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (תקוני זהר דף כה ע"א; זהר חדש רות, דף פה ע"א): 'מזונת' איז די ווערטער זז מנות - מען רוקט פון דארט ארויס דעם טויט. און אזוי איז דער זהר הקדוש מגלה די חשיבות אין הימל פון יעדע קליינע מצוה, וואס דורך דעם ווערט א מענטש געוואויר אז נישט אלעס איז 'געלט' און 'כבוד' און 'תאוות', עס איז דא עפעס העכערס פון דעם.

אבער מען זעהט אז אויף דער וועלט איז נעבעך דא קליין-געפיגע מענטשן, וואס זיי האבן חלישות הדעת ווען יענער האט 'כבוד מלכים', מען האט יענעם באגלייט מיט פאקלען און מיט לעמפלעך, בשעת שלמה המלך זאגט (משלי כה, ב): כבוד מלכים

א נייע װעלט

חקור דער; װען א מענטש האט קעניגליכע פֿבוד, מען באגלייט אים מיט פֿערד און מיט לעמפלעך און טראמפֿייטערס, 'חקור דער' - קוקט מען אים נאך; און מענטשן האבן טענות: פֿארנוואס האט אויסגעפֿעלט צו פֿטרין אזויפיל געלט פֿאר גארנישט, װען מען נעמט װען די געלט, און מען מאכט דערמיט חתונה אפֿאר ארעמע כלות, װאלט מען אסאך א גרעסערע מצוה געהאט. אבער זאגט שלמה המלך (שם): פֿבוד אלקים הסתר דער; װען א מענטש איז זוכה און ער שפירט דעם אייבערשטענס פֿבוד - געטליכע פֿבוד, דאס איז א פֿאהאלטענע פֿבוד וואס קיינער קען נישט קריגן דערויף (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ו).

דאס הייסט, װען א איד װאלט װען געזעהן װיפֿל מלאכים עס באגלייטן אים אין בית המדרש, װאלט ער געגאנגען אין שול טאנצעדיג פֿון גרויס פֿרייד, אדער װען ער װאלט געזעהן, װיפֿיל מלאכים שרייען, און רופן אויס: וואויל איז דיר! לעכטיג איז דיר! יעדע מאל װען ער קישט די מזוזה, װען ער גייט מיט ציצית, וכדו, װאלט אים נישט געגליסט צו זינדיגן בכלל, פֿברט אז א מענטש איז זוכה און ער לערנט תורה, קענען אפֿילו מלאכים נישט דארטן שטיין פֿון גרויס קדושה, מפֿלשכֿן װען אידן האלטן זיך צוזאמען, אזוי ווי דער גרויסער מעזריטשער מגיד זכותו יגן עלינו האט נאכגעזאגט וואס ער האט אמאל געהערט פֿון זיין רבי'ן דער בעל שם טוב הקדוש (עין בתנאי, אגרת הקודש כג): װען צען אידן זעצן זיך צוזאמען, אפֿילו מען רעדט נישט גארנישט, נאר דאס אליין אז מען האלט זיך מיט איין מחשבה צוזאמען, ביי איין רבי'ן, האט דאס אזא קדושה, אז אפֿילו מלאך מיכאל - וואס ער רעדט שטענדיג זכותים אויף אידן, קען אויף נישט דארט צוקומען.

אבער וואס טוט דער סמ"ך מ"ם? ער צוברעכט דעם מענטש: דו ביסט שוין גארנישט װערד! דו האסט שוין געזינדיגט! במילא גלייבט ער שוין נישט 'אין זיך', אז ער איז אויף חשוב ביים אייבערשטן, און אז זיינע מצוות מאכן אויף אן איבערקערעניש אין הימל, און װען ער לעבט בשלום אין זיין שטוב, װערט דערפֿון א יחוד אין הימל. דערפֿאר האט דער הייליגער רבי געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סא; חלק ב, סימן פו; ועין שיחות הר"ן סימן קמ): "א מענטש דארף האבן אמונה אין זיך אזוי ווי ער האט

איז דער װעלט װייטער געװען שטיל, און עס איז נישט געװען אַזאַלעכע נייַע חידושים, ביז דער אַר״י הקדוש איז געקומען, און ער האט מגלה געװען נאך מער סודות [געבויט לויטן 'זהר'], װאספּאַרא יחודים און שמוות עס איז דא ביי יעדע זאך, און אזוי האט ער שוין מער אַראפּ געברענגט די שכינה אויף די װעלט; נאכדעם איז געקומען דער בעל-שם-טוב-הקדוש, און ער האט שוין נאך מער מגלה געװען דעם אייבערשטן, און ער האט אויסגעלערנט אז יעדע זאך אויף די װעלט איז מיט 'השגחה פרטיות', מען זאל נישט מיינען אז עס איז דא אַזאַ זאך ווי 'טבע מקרה מזל', נאר יעדע זאך איז מיט אַ מורא'דיגע 'השגחה' פונעם אייבערשטן², אזוי װייט אז

אמונה אינעם אייבערשטן", און אז מען האט נישט קיין אמונה אין זיך, איז דאס אַ מורא'דיגער פּנים.

² אזוי ווי די גמרא ברענגט (חולין דף ז ע"ב), דער הייליגער תנא רבי חנינא בן דוסא האט געזאגט: אין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שמכריזין עליו מלמעלה - א מענטש צוקלאפט זיך נישט אפילו דעם קליינעם פינגער, נאר אז מען רופט דאס פארדעם אויס אין הימל; און נישט אזוי ווי א מענטש טראכט: איך בין געװען א גולם, װעגן דעם

א נייע וועלט

אַפילו אַ מענטש פֿאַרט מיט אַ וואַגן פּויל מיט שְטְרוי, און
עס פֿאַלט אַראַפּ אַ שְטְרוי פּונעם וואַגן, איין עק צו מזרח
זייט און איין עק צו מערב זייט, איז דאס אויף 'השגחה'!
פֿאַרוואס איז עס נישט געפֿאַלן פון צפֿון צו דרום ³.

האב איך מיך צוקלעמט די פינגער אין די טיר. אזוי אויף זאגט די גמרא (יומא דף לח ע"ב): אין אדם נוגע כמה שמוכן לחבירו וכו' אפילו כמלא נימא - קיין מענטש אין די וועלט קען נישט אפילו אנרירן אַזאַך וואס געהערט פֿאַר אַ צווייטן. אויף זאגט די גמרא (ברכות דף נח ע"א): אפילו דער וואס איז געשטעלט קער צו נעמען אויף די מיסט, באקומט אויף דעם פֿאַסטן פּונעם אייבערשטן.

³ ווען דער הייליגער בעל שם טוב האט אַמאַל געשמועסט מיט זיינע תלמידים ווי ווייט יעדע זאַך איז 'השגחה פֿרטיז'ת', האט ער געזאגט: אפילו אז א קוה גייט פֿאַשען און ער לאזט איבער מיסט אויף א פֿלאַץ, איז דאס אויף מיט השגחה פון באשעפֿער. איז דאָרט געווען אַ תלמיד וואס האט זיך זייער געוואונדערט דערויף און ער האט זיך צושמייכלט, אָבער וויבאַלד ער האט געלאכט דערפֿון, האט שוין דער אייבערשטער געפֿירט אז ער זאל זיך מוזן איבערצייגן אין די אַמת פון די ווערטער, און דאס איז געשעהן נאכדעם וואס עס איז דורךגעגאַנגען אפֿאַר חֲדָשִׁים און עס איז געווארן ווינטער, און דער תלמיד איז געגאַנגען אין מקוה וואס איז געווען אויף א באַרג, און דער גאַנצער באַרג איז געווען איין שטיק אייז, פֿלוצלינג האט ער זיך אַנגעהויבן אַראַפּ צו גליטשן, און ער האט זיך נישט געקענט אפֿשטעלן ביז ער האט זיך געגעבן אַ כאַפּ אָן אין עפֿעס אַ זאַך אין די אייז, און ער געט אַ קוק, זעהט ער אז דאס איז פֿאַרפֿרידענע מיסט פון אַ בהמה, וואס זי האט דאס פֿונקט דאָרט אַראַפֿגעלאזט, און דאס האט אים געראטעוועט זיין לעבן, ווייל אז מען גליטשט זיך אַראַפּ פון אַזאַ באַרג

א נייע וועלט

און פון נאך דער בעל-שם-טוב-הקדוש ביז יעצט, איז ווייטער די וועלט שטיל געווען, אן קיין נייע חידושים, נאר אלעס האט זיך געפירט לויט וואס דער בעל-שם-טוב-הקדוש האט מגלה געווען, ביז יעצט ווען איך בין געקומען; און יעצט - האט דער הייליגער רבי אויסגעפירט - הייבט אן דורך מיר נתגלה צו ווערן אויף די וועלט אזאלעכע נייע און וואונדערליכע חידושים, וואס איז נאך קיינמאל נישט געווען פארדעם, און די חידושים ווערן אלץ שטערקער און שטערקער, און עס וועט נאך נתגלה ווערן גאר וואונדערליכע חידושים.

ב.

כדי צו פארשטיין וואס האט דער הייליגער רבי געקענט מחדש זיין און מגלה זיין מער פון וואס רבי

ביז אונטן ווערט דער מענטש אינגאנצן צושטיקלט אזוי ווי די 'שעיר לעזאזל'. האט ער שוין דעמאלטס געזעהן אז דער בעל שם טוב הקדוש איז געווען גערעכט, אז דער אייבערשטער האט דאס שוין געזעהן מששת ימי בראשית, און דאס אנגעגרייט אים צו ראטעווען, און ער האט זיך אויסגעלערנט אז מען טאר נישט קווענקלען און נאכטראקטן די ווערטער פונעם רבין.

א נייע װעלט

י

שמעון בר יוחאי האט מגלה געווען אינעם זהר הקדוש?
בפרט נאכדעם וואס מיר האבן שוין די הייליגע פתבים
פונעם אר"י הקדוש, וואס איז געדרוקט אין 'עץ חיים',
'פרי עץ חיים', 'שמונה שערים'⁴, און ווער רעדט נאך
נאכדעם וואס מיר האבן זוכה געווען צו די לעכטיקייט
פונעם בעל-שם-הקדוש זכותו יגן עלינו און זיינע הייליגע
תלמידים, וואס זיי האבן מגלה געווען דעם אייבערשטן
מוראדיג אפען, אזוי ווי מען זעהט אין אלע חסידישע
ספרים אז עס שטייט דארט אפען 'אלקות', אויב אזוי
וואס איז שוין שייך מער מגלה צו זיין פון דעם! ?

נאר אז מען זאל קוקן אויף זיך אליין וועט מען דאס
שוין זייער גוט פארשטיין, די צרה איז אז מען קוקט
שטענדיג אויף יענעם און נישט אויף זיך. צום ביישפיל:
דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א,

---

⁴ נאכדערצו ווען מען לערנט דאס מיט די הקדמות פונעם הייליגן 'רש"ש' [רבי שלום
שרעבי] זכותו יגן עלינו.

סימנים רמח - רלד; שיחות הר"ן סימן קלח): מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, ווייל דאס ברענגט אריין אין א מענטש ער זאל אויך גלוסטן צו זיין אן ערליכער איד, און ןױעלן נאכמאכן דעם צדיק, דערפאר זאל מען שטענדיג פארציילן מעשיות פון צדיקים.

דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו איז אמאל געקומען באזוכן דעם מלמד פון זיינע קינדער דער הייליגער שינאווער רב און גארליצער רב, האט ער געפרעגט דעם מלמד צו ער לערנט מיט זיי מוסר? האט דער מלמד געזאגט: יא! איך לערן מיט זיי חובת הלבבות. זאגט אים דער הייליגער צאנזער רב: גיין! נישט דאס האב איך געמיינט, איך האב געוואלט אז דו זאלסט לערנען מיט זיי מעשיות פון הייליגן רבי ר' אלימלך און הייליגן רבי ר' זושא זכותם יגן עלינו; און דאס איז די שענסטע 'מוסר ספר', ווייל בשעת מען שמועסט פון א צדיק, ןױעקט זיך אויף די רושם און די 'הארה' פון יענעם

א נייַע װעלט

צדיק, און דאס איז גורם אז די הארץ זאל ציהען צום
אייבערשטן (עין בדברי רבנו זכרנו לברכה שם).

דאך אבער האט דאס אויף א מוראדיגער חסרון, ווייל
על-פירוב ווען מען דערציילט מעשיות פון צדיקים,
קומט גלייך דער סמ"ך מ"ם און זאגט פארן מענטש:
אַמת טאקע אז דער צדיק איז געווען זיער גרויס, און ער
האט געהאט א גרויסע נשמה, און ער האט זיך געקענט
אסאך אויסהארעווען, ממילא וועגן דעם איז ער געווען
אזא גרויסער צדיק, אבער דו, וואס דו ביסט אזא
פראסטער יונג, ווי אזוי וועסטו קענען ווערן א צדיק
(לקוטי הלכות, ברכת השחר הלכה ג, אות ו) ! ?

קומט אויס, אז אפילו ווען מען זעהט אז עס איז
געווען גרויסע צדיקים, וואס האבן זוכה געווען מכיר צו
זיין דעם אייבערשטן פון יעדע זאך אויף די וועלט, אבער
פאר מיר האט דאס גארנישט גערעדט, איך האב מיך
געפילט אזוי צוקלאפט און דערווייטערט פונעם
אייבערשטן, ביז איך בין געווען זיכער אז די אלע זאכן

א נייע װעלט

יג

איז בכלל נישט שײן פאר מיר, ממילא קען טאקע זיין אז עס איז דא פארשידענע מענטשן וואס זיי האבן געקענט זוכה זיין צו ווערן ערליכע אידן דורך אלע פריערדיגע הייליגע ספרים, אבער איך האב דאס נישט געקענט באווייזן, ביז דער הייליגער רבי איז געקומען און זיך אראפגעלאזט צו מיר, און מיך אויסגעלערנט אז איך קען אויך זיין א ערליכער איד, דורכדעם וואס איך וועל מיך צוגעוואוינען זיך אויסצורעדן דאס הארץ צום באשעפער אויף פשוט אידיש.

און דאס איז דער מוראדיגער חידוש פונעם הייליגן רבי'ן, כאטשיג אלע גרויסע צדיקים זענען אויך נאר געווארן צדיקים ווייל זיי האבן גערעדט צום אייבערשטן (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק), דאך איז דאס נאר געווען א וועג פאר איינצעלנע מענטשן, וואס זיי האבן געהאט די שטארקייט און די 'התחזקות' צו רעדן צום באשעפער, אבער דאס אריינצוברענגען ביי אלע מענטשן, ביז אפילו אזא מין נידעריגע מענטש ווי איך בין, וואס איך בין שוין

א נייַע ןוועלט

נכָשֶׁל גֶעװאָרן מיט אַלע מיני עֲבִירוֹת, און מײן מח-
 מחשָׁבָה טראַכט נָאר פֿון שְׂמוּץ און אַלע מיני
 נאַרישקײטן, זאל מָען אויף קענען אַרײַנבלאָזן אַזא
 גֶעװאָלדיגן חיות אין באַשעפֿער (עײן לקוטי מוהר״ן חלק א,
 סימן ח), ביז אײַך רעדט שױן אויף צום אײַבערשטן, דאס
 האט נָאר דער הײליגער רבי געטוהן, און דאס איז דער
 גרעסטער חידוש ןואס איז נָאר פֿאַרהאַנען !!!

ןוייל אז עס קען קומען אַ רבי ןואס אײַך האב נישט
 'אײם' געזעהן, און נישט זײן 'תלמיד', און נײַטאַמאל זײן
 'תלמיד'ס תלמיד', [מָען האַלט שױן הײנט בײם פּופֿטן
 דור פּונעם הײליגן רבי'ן], נָאר אײַך האב פֿשוט געטראַפֿן
 א בַרסֶלְבֿין ספּר'ל, און דאס האט אין מיר פֿלוצלינג
 אַנגעצײנדן אַזא מײן לעכט, אז 'אײך' שפּיר שױן אויף אז
 דער באַשעפֿער איז דא, און אז עס איז נישט עק ןוועלט,
 מָען קען תּשובָה טוהן און אַלעס פֿאַרעכטן, און אײַך הײב
 שױן אויף אָן צו רעדן צום באַשעפֿער, אַזאָך ןואס נָאר
 נביאים אָדער תּנאים און אַמוראים האבן געטוהן!

וואונדער איבער וואונדער - דאס וואס עס שטייט ביי משה רבינו (במדבר יב ח): פֿה אַל פֿה אַדבֿר בּו - ער האט גערעדט צום באשעפער פֿנים אַל פֿנים, ברענגט דער הייליגער רבי אריין אין אַזאַ מגושֿמ'דיגער מענטש ווי מיר, וואס ווער ווייסט וויפיל גלגולים איך בין שוין אַראַפֿגעקומען אויף דער ןועלֿט ביז יעצט וכו', דאך קען ער אין מיר אריין שיינען אַזאַ געפיל אין באשעפער אַז איך זאל אויף קענען אַנהייבן רעדן צום באשעפער, דאס איז דער גילוי פונעם הייליגן רבי'ן, און אַזאַ חידוש איז נאך טאקע נישט געווען.

ג.

דערפֿאר האט דער הייליגער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן סימן רמז): חידוש פֿמוני עדין לא הִיה בְּעוֹלָם - אַזאַ חידוש ווי איך בין, איז נאך קיינמאל נישט געווען. פֿרעגט די ןועלֿט אַ קשׂיא: וואס הייסט עס איז נאך נישט געווען אַזאַ חידוש, עס איז דאך געווען די אַבות הקדושים וכו', נביאים, תנאים וַאֲמוֹרָאִים וכו', ווי אזוי קען מען זאגן אַזאַ

א נייַע װעלט

זאָך? ! דער הייליגער טשערינער רב זכותו יגן עלינו וויל
עס פארענטפערן (שם בהג"ה סימן הנ"ל), אז אַזא חידוש מיט
אזויפיל מחלוקת דאס איז נאך נישט געווען.

אַבער באַמט איז דאס בכלל נישט קיין קשיא, און דער
פֿשט איז זייער פשוט, ווייל אז מען קען נעמען אַזא
מגשם'דיגער מענטש ווי מיר, און אַזא נידעריגן מענטש
ווי מיר, און אַריינשיינען אז עס איז דא אַ באשעפער, און
אַריינברענגען אַזא מין גליסטעניש צום אייבערשטן, ביז
איך קען שוין רעדן צום אייבערשטן, און זיך אויס'טענהן
מיט אים, און אַזוי אַנצוהייבן קוקן מיט אַן אַמת'ן אויג
אויף די גאַנצע װעלט, און שוין זעהן יעדע זאך גאר
אַנדערש, איז דען דאס נישט דער גרעסטער חידוש? !

אַדרבא קוקט אַריין אין אַלע הייליגע ספֿרים וואס איז
נאר דא אויף די װעלט, וועט איר זעהן און זיך
איבערצייגן צו עס איז נאך דא אַזעלעכע ספֿרים מיט אַזא
'גילוי אַלקות', וואס קען איבערדרייען אַפילו דעם
נידריגסטען און געפאלענסטן מענטש, ביז ער זאל שוין

א נייַע װעלט

יז

אויף נאר רעדן פונעם אייבערשטן און צום אייבערשטן,
און נאר וועלן דעם אייבערשטן ⁵.

ד.

דאס איז נאר געזאגט געווארן לגבי די זאך פון
'תפלה', אז דורך הייליגן רבי'ן הייבט מען אן צו רעדן
צום אייבערשטן, און וואס איז מיט תורה? איז דען מיר
אמאל אפילו בייגעפאלן אז איך וועל אויף קענען לערנען
'משניות', און ענדיגן ששה סדרי משנה?!

איך האב אמאל געטראפן א אלטן איד פון אכצין
יאר⁶, האב איך אים געפרעגט: איר האט שוין אמאל

---

⁵ ברוך השם איך קען דאס מעיד זיין, ווייל איך האב א מוראדיגער תאנה צו ספרים,
און איך פארמאג א ריזיגע לייברערי מיט ספרים, און איך האב ברוך השם
דורכגעלערנט אלע ספרים, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געוואלט (עזין שיחות הר"ן
סימן כח).

⁶ ער איז געווען א וואוילער איד און א יחסן, אן אייניקל פון דעם הייליגן רבי שלמה
לוצקער זכותו יגן עלינו [מחבר ספר דברת שלמה; תלמיד פונעם גרויסן מעזריטשער
מגיד זכותו יגן עלינו, און ער האט געשריבן דעם ספר 'מגיד דבריו ליעקב' פונעם
הייליגן מגיד]. ווען ער איז געווען אמאל א שבת אין 'יבנאל עיר ברסלב', האט ער

א נייע וועלט

געענדיגט 'ששה סדרי משנה'? עפענט ער מיר אויף צוויי גרויסע אויגן - ווי איך וואלט גערעדט עפעס נישט צום זאך - און ער זאגט מיט וואונדער: בעע... ששה סדרי משנה? איך האב געלערנט אביסל 'קדשים', אביסל 'טהרות'! איך צו מיר האב אים אנגעקוקט: רבוננו של עולם! א איד מיט א לאנגע שניי ווייסע בארד, און ער האט נאכנישט געענדיגט קיינמאל ששה סדרי משנה? געוואלד! זאל ער דאס כאטש מסים זיין איינמאל אין לעבן.

חו"ל זאגן בפירוש (סנהדרין דף ז' ע"א; תנא דבי אליהו רבה פ"ק א): די ערשטע זאך ווען א איד קומט ארויף אויבן, פֿרעגט אים דער 'שומר הפתח': לאמיר זעהן, וואו איז דיין חומש'ל? וואו איז דיין משניות'ל? און מען קען נישט ענטפערן: איך בין געווען פארזאגט! איך בין געווען פארפלאגט! אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט

געזאגט: א שבת אין זכנאל איז האלב 'יום כיפור' ווייל אלע גייען אנגעטוהן ווייס, און האלב 'שמחת תורה', ווייל אלע זענען פרייליך!

א נייע וועלט

ט

(לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפד): דאס וואס מען פֿרעגט אויבן אין הימל דעם מענטש: קבעת עתים לתורה - האסטו געמאכט א קביעות צו לערנען תורה? (שבת דף לא ע"א); מיינט צו זאגן, אז מען פֿרעגט דעם מענטש, צו ער האט "ארויס גע'גנב'עט" צייט צו לערנען תורה, טראץ זיינע פולע מיטמאכענישן, און טראץ זיין פארנומענע סקעדזשול; ווייל 'קבעת' איז א לשון פון 'גזילה' (עזין משלי כב, כג), מען דארף גזל'ן צייט צו לערנען אביסל חומש, אביסל משניות וכו'.

חו"ל זאגן (תוספתא פֿרק ז, הלכה ג): המתגנב מחבירו וכו' - אז איינער גנב'עט זיך אנוועק פון זיין חבר פֿדי צו לערנען, כאטשיג ער הייסט א גנב האט ער אפֿער גע'גנב'עט פֿאר זיך; צום ביישפֿיל, עס האט מיר ברוך השם אנגעכאפט א מורא'דיגער ברען צו לערנען, און איך האב יעצט א שעה צייט אדער מער, און איך וויל ענדיגן א 'סדר משניות', פונקט קומט מיר אן א לידיגייער, און ער זעצט זיך אנוועק רעדן מיט מיר, וואס טוה איך מיט

א נייַע וועלט

אים ⁷ ? אויף דעם געבן אונז חז"ל די עצה, מען זאגט אים: אוי, איך האב אן אפוינטמענט ביים דאקטער! און אזוי כאפט מען הענט און פיס און מען אנטלויפט גלייך אין א אנדערע 'בית המדרש' לערנען פלייסיג. איי איך האב דאך יענעם 'גונב דעת' גענווען, און געזאגט ליגענט, ווייל איך האב דען א אפוינטמענט ביים דאקטער ⁸ ? אבער דאך זאגט אויף דעם דער תוספתא (שם), אז מען מעג דאס טוהן, ווייל 'גנב לעצמו' ער האט גע'גנב'עט פאר זיך: מעגסט דאך מיר לאזן האבן אביסעלע מנוחה אויף!

---

⁷ חז"ל זאגן (קדושין ל ע"ב): אם פגע בך מגנול זה, משכהו לבית המדרש - אז דער מגנול [זיך הרע], טשעפעט זיך אן אין דיר, שלעפ אים אריין אין בית המדרש וועט ער זיך אפלאזן פון דיר. האט דער הייליגער רבי אמאל געזאגט 'בדרך צחות' (שיחות הר"ן סימן קד): וואס טוט מען אז דער מגנול איז מיר נאכגעקומען אין בית המדרש אויף?!

⁸ באמת פלעגן אונזערע לייט זאגן: דער הייליגער רבי געט אונז פארשידענע דאקטורים! "דאקטער פרייליך" [צו זיין שטענדיג פרייליך], "דאקטער פעלדמאן" [צו גיין אין פעלד], "דאקטער לערנער" [צו לערנען פלייסיג די הייליגע תורה].

ה.

אונדאי גייט אויף יעדן מענטש איבער פארשידענע צרות און שוועריקייטן, יעדן אויף אן אנדערן וועג, דערפאר איז נישטא וועמען מקנא צו זיין, און וואס מקנא צו זיין, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן קיט): עס איז נישט דא אויף דער וועלט קיין 'עולם הזה'! ווייל לויט וואס מענטשן מאכן מיט אויף די וועלט, איז דא דער גיהנום! נאר אז מען אנטלויפט צום באשעפער און מען רעדט צו אים, מאכט מען דא דער 'גן עדן'.

און דערפאר איז טאקע דער גרעסטער מצוה מחזק צו זיין א איד, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קו), אויפן פסוק: **אשרי משפיל אל דל** (תהלים מא, ב); די גרעסטע צדקה איז צו מחזק זיין א איד, אים אויפהייבן, און אריינגעבן אביסל שכל. כאטשיג מען קען ווען אין דער צייט אריינכאפן אן א שיעור תורה, דאך דארף מען אמאל אלעס אוועקלייגן כדי צו ראטעווען די

לֵעבֶן פֿון אַ אַיד, און אים מְחִזֵק זײַן ⁹, אָפֿער מֵעַן קֶען
 דָאס אױף טױהן מײט שְׁכָל, און זײַף מֵאָכֵן אַבִּיסֵל צײט צו
 לֵעֲרַנְען ¹⁰.

---

⁹ אַ אַלטער אַיד איז אַמאַל אַרײַנגעקומען צו מיר, אַינאַיינעם מײט זײַן זױהן, עַר האַט
 זײַף אױסגעגאַסן זײַן האַרץ, אַז זײַן װײב איז אים אַנױעק פֿאַר צװײ חֲדָשִׁים צוריק, און
 אײף האַב אים פֿרױברײט צו טרײסטן, אָפֿער עַר זאַגט מיר, אַז די קײנדער האַלטן אַז עַר
 איז מְשׁוּגָע געװאָרן! האַב אײף אַנגעשׂרײגן דֵעם זױהן: דָאס איז פֿיבּוד אָב? חַז״ל זאַגן
 דָאף (סְנֵהֲדָרִין כב ע"ב): אײן אִשָּׁה מֵתָה אֲלֵא לְבַעֲלָהּ – אַ פֿרױ שְׂטאַרַבֵּט נײשט נָאר צו אַיר
 מאַן. װײל נָאר דֵער מאַן פֿילט דָאס די מעַרסטע, מִמִּילָא איז עַס זײער אַ נַאָרמאַלע זאָף
 אַז עַר װײנט אַזױ סאַף, פֿאַרקערט אױב װאַלט עַר נײשט געװײנט װאַלט געװען
 אַינטערעסאַנט, און אַזױ האַב אײף אים פֿאַרױאַגט.

¹⁰ קומט צו מיר אַ אַיד 'עַרַב פֿסח', און זאַגט מיר: אײף האַב פֿאַשלאָסן אַז אײף נֵעם זײַף
 דֵעם לֵעבֶן, און אײף גײ אַרײַן טאַנצן אַינעם 'אַיסט רײנער'! פֿרעג אײף אים: אױב אַזױ,
 פֿאַרװאַס בײזטו געקומען צו מיר? דו װילסט אײף זאַל דיר גײן פֿאַגלײטן? זאַגט עַר:
 גײן, נָאר װײבאַלד אײף לאַז דָא אַיבֵער אַ זױהן מײט אַ טאַכטער װײל אײף זאַגן צוּנאָה!
 און עַר הײבט אָן צו זאַגן די צוּנאָה, האַב אײף אים אַנגעהױבן אױסצורעדן, און אײף
 פֿרעג אים: זאַגט מיר, װאַס איז געשעהן? זאַגט עַר: עַס איז אַ לאַנגע מעשֶׁה. זאַג אײף
 אים: אײף האַב גענוג צײט! קענסט מיר פֿאַרצײלן די גאַנצע מעשֶׁה. פֿאַרצײלט עַר מיר,
 אַז עַר איז פֿאַרפֿלאַנטערט געװאָרן, און עַר איז אַינעם שולדיג געבליבן אַסאַף געלט,
 און יִענער װײל אים הרֶג'ענען װכו! האַב אײף אים אױסגערעדט און אים מסביר געװען
 אַז יִענער װעט דײך נײשט הרֶג'ענען, מֵעַן הרֶג'עט אַזױ שְׁנַעל, און אַז עַר קומט צו
 דיר, טױה דײך אױס דײנע װעש, און געב עַס אים, װאַס זאַלסטו טױהן, דו האַסט נײשט

מער פון דעם! אזוי האב איך אים אויסגערעדט, ווילאנג ער האט זיך אליין געכאפט אז די גאנצע שרעק איז א נארישקייט און איבערגעטריבן, אזוי ברוך השם האב איך אים געראטעוועט דאס לעבן, צום סוף רופט ער זיך אן: זעהט איר, נאר דער רבי פארשטייט מיר! נאכדעם פֿרעגט ער מיר: איך וואלט געקענט פון צייט צו צייט דא אריינקומען אייך פארדרייען דעם קאפ? זאג איך אים: אונדאי, ווען איר ווילט! די טיר איז אפגען. קודם איז ער רואיג, אז ער האט אן אפגען טיר, אבער ווען דו זאגסט אים גלייך: גיין, איך האב נישט קיין צייט. צוברעכסטו אים דאך.

און אזוי האב איך שוין געהאט אסאך מעשיות, במשך די פופציג יאר וואס איך האב צוטוהן מיטן ציבור, פון מענטשן וואס האבן זיך געוואלט נעמען דאס לעבן, און איך האב זיי מחזק געווען, און זיי געראטעוועט דאס לעבן, ווייל ווען א מענטש איז אין א שווערן מצב דארף מען אים מוראדיג שטארק העלפן, און עס איז 'פיקוח נפש'! דאס איז טאקע דער טעם פארן וואס איך האב אויף מיר אזויפיל מחלוקת, ווייל אזא מענטש נאכדעם וואס מען האט אים אויסגערעדט, און ער כאפט זיך די נארישקייט וואס ער האט זיך איינגערעדט, שעמט ער זיך זייער שטארק, יעצט פֿרעג איך אייך: וועט ער דען וועלן צוריק קומען צו מיר? ער שעמט זיך דאך מוראדיג שטארק! ווער רעדט נאך, אז ער האט מיר אויסדערציילט אלעס וואס ער איז דורכגעגאנגען, און איך ווייס פונקטליך וואס ער האט געטוהן, אונדאי שעמט ער זיך, ממילא הייבט ער אן צו רעדן אויף מיר 'כל דבר אסור', איי איך האב דאך גארנישט אינזין געהאט נאר אים א טובה צו טוהן, און ארויסהעלפן, ווייל איך וואלט געקענט אין דער צייט לערנען נאך אסאך דפוס גמרא, פֿרקים משניות, סימנים שולחן ערוך וכו', און איך האב אלעס אנוועקגעלייגט אבי צו העלפן א איד, און מער פון דעם אינטערעסירט מיר נישט גארנישט, אבער אויף דעם דארף מען האבן שכל.

א נייע װעלט

מען דערצייילט אז צום הייליגן חתם סופר זכותו יגן
 עלינו איז אמאל אריינגעקומען א איד, און אים געזאגט:
 דער רבי דערקענט מיר נישט? מיר האבן געלערנט
 צוזאמען אין חדר! און ער דערמאנט אים וואס מיט אים
 איז אלץ איבערגעגאנגען אין יענע יארן. דער הייליגער
 'חתם סופר' הערט אים רואיג אויס, ביז ער האט
 געענדיגט אלעס פארציילן און ער איז אנוועק געגאנגען,
 אבער וויבאלד דער איד האט געזעהן אז עס איז דא
 איינער וואס הערט אים אויס, איז ער אין א קורצע צייט
 דערויף נאכאמאל אריינגעקומען צום הייליגן חתם סופר.
 פֿרעגט ער אים: וואס ווילן זיא [וואס ווילט איר יעצט]?!
 זאגט יענער: איך בין געקומען דא די צייט פארטרייבן!
 זאגט דער הייליגער חתם סופר: איר האט איבעריג צייט?
 טרייבן זי ענקער צייט צו מיר, ווייל איך האב קיין צייט
 נישט, אפֿשר אזוי וועל איך האבן צייט!

קומט אויס אז דער גרעסטער מצוה איז אויסצוהערן
 און אויסרעדן א איד און אים מחזק זיין, נאר שפעטער

א נייע וועלט

כה

ווען יענער איז שוין געקומען צו זיך, קען מען שוין יענעם שיינערהייט מסביר זיין, אז איך האב נאך קוים געלערנט היינט, און איך דארף אויך עפעס לערנען.

1.

מען דארף אבער געדענקען דאס וואס חז"ל זאגן (פתיבות דף נ ע"א), אויפן פסוק (תהלים קו, ג): 'עושה צדקה בכל עת' - זה הזן ומפרנס את בניו ובנותיו וכו'; ווער עס איז מפרנס זיין ווייב און קינדער דער טוט שטענדיג צדקה. מען זעהט אמאל מענטשן וואס וועלן געבן צדקה פאר דעם און יענעם, אדער אין בית המדרש וועט ער ווארפן געלט, אבער ווען עס קומט צו געבן עפעס אין שטוב, איז ער געפערליך קארג, און אמאל ארבעט נאך די ווייב, און זי מוטשעט זיך אהיימצוברענגען עפעס געלט, און ער שלאפט זיך ביז טיף אין טאג אריין, כמעט נאכמיטאג קומט ער מיט זיין שיינעם טלית בייטל אין שוהל אריין, און נאכדעם נעמט ער נאך צו פון איר די גאנצע געלט... און אויב זי האט ערגעץ אויסגעגעבן

א נייַע װעלט

עפּעס געלט, איז ער פּול מיט טענות אויף איר! אָדער אַז
ער דארף איר געבן עפּעס [פּון איר] געלט, ציטערן אים די
הענט!!!

די זעלבע זאך איז אויף מיט מחזק זיין מענטשן,
בעפאר דו גייסט מחזק זיין די גאנצע װעלט, זיי ענדערש
קודם מחזק זיין אייגענע ווייב און קינדער, און מאך זיי
פריילעך! אזוי ווי די גמרא זאגט (ראש השנה דף ו ע"ב):
אשה, בעלה משמחה - אויף דער מאן ליגט דער פליכט
פריילעך צו מאכן זיין ווייב. דערפאר איז דער גרעסטע
מצוה און די גרעסטע צדקה, קודם מחזק צו זיין די
אייגענע ווייב און קינדער, און זיי געבן זייער געברויכן
מיט אן אפענע האנט, נאכדעם קען מען שוין אויף מחזק
זיין נאך א איד.

וועגן דעם אז עס איז דא א רבי וואס קען אריינברענגן
אזאלעכע לעכטיקייטן און השגות, און ביי וועם? ביי
אזאלעכע פראסטע מענטשן ווי מיר זענען, וואס מיר ליגן
אין 'שאל תחתי'! מיר טארן זיך נישט איינרעדן איין

א נייַע װעלט

כז

מינוט אז מיר זענען 'בעלי מדרגה', ווייל ליידער זענען מיר פשוט'ע גראביאנען, נאר מיר האבן א גרויסן רביין אויף וועם זיך אנצולאנען, און זיך צו מחזק זיין! אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה שרייבט אסאך מאל אין די בריוון (עין עלים לתרופה, מכתב תד): געלויבט דעם באשעפער אז מיר האבן א גרויסן רביין אויף וועם זיך אנצולאנען, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט: דופעט אויף מיין כח. אויף האט דער הייליגער רבי געזאגט א נאכט פאר זיין הסתלקות (תני מוהר"ן סימן קצא): וואס האט איר זיך צו זארגן וויבאלד איר גיי פאר אייך.

קומט אויס אז כאטשיג מיר זענען ווער מיר זענען, געט דער הייליגער רבי אריין אין אונז אזא התחזקות און אזאלעכע לימודים, ביז פלוצלינג האט ער אונז גענומען און אנוועק געשטעלט פנים אל פנים כביכול צום אייבערשטן, און מיר רעדן שוין אויף צום באשעפער! וואס אונטער דעם תמימות ופשיטות, ליגט דאך דער גרעסטער חכמה, אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זכרוננו

לברכה זאגט אסאך מאל: דעם הייליגן רבינ'ס תמימות איז עמוק עמוק מי ימצאנו'.

ז.

דערפאר פדי א מענטש זאל האבן עפעס השגה אינעם הייליגן רבי'ן מוז ער זיין ביי זיך גארנישט¹¹, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עב): פון ווי ווייסט א מענטש אז ער איז אנגעקומען צו א צדיק, אפער גייט ער צו א פשוט'ער שקרן און פאפער, וואס נארט אים סתם ארום?! נאר אויב עס פאלט ארויף אויף מיר א 'שפלות', און איך הייב אן צו קוקן: ווער איך בין, און ווי אזוי איך קוק אויס. דעמאלטס בין איך ביים אמת'ן צדיק, אבער אויב עס קומט אין מיר אריין א 'גדלות', און

---

¹¹ אבער פדי צו זיין ביי זיך גארנישט מוז מען אויך אסאך לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספר 'לקוטי מוהר"ן', ביז מען זאל דאס קענען אויסענווייניג ישר והפוך און הפוך וישר (חיי מוהר"ן סימן שמו; שיחות הר"ן סימן קצט); אז דאס זאל ליגן אין די בלוט, אז אויב מען וועט דיך אויפשניידן אן אדער, וועט שוין נישט קומען קיין בלוט נאר לקוטי מוהר"ן.

איך הייב אן צו טראכטן: דו ווייסט ווער איך בין? ! איך בין א למדן! א מקובל! דעמאלטס זאלסטו וויסן אז דו ביסט מקורב צו א גרויסער שקרן.¹²

און דאס איז די שענסטע מתנה וואס מען באקומט פון א צדיק, אז איך הייב אן צו זעהן "ווער איך בין", ווייל ביז יעצט האב איך שטענדיג געקוקט אויף יענעם, און

¹² און עס איז נישט דא נאך אזא זאך ווי מען קען מיט דעם אזוי פאפן מענטשן ווי מיט קבלה! וויבאלד א דורכשניטלעכער מענטש קען דאס נישט, און ער ווייסט נישט וואס דו רעדסט, און וואס דו שרייבסט, ממילא קען מען ביי אזא זאך זייער פארנארן מענטשן, און מענטשן זענען זיכער אז ער ווייסט וואס ער רעדט, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"רן חלק א, סימן סד): ווען א תלמוד חכם זאגט א פלפול און עס זיצן דארטן עמי-הארצים, קען ער צאמערען שטותים און הכלים, און יעדער איז מסכים און מען שאקלט צו מיטן קאפ, און מען באוואונדערט זיינע שיינע חידושים [פארנוואס נישט?], אבער אז עס קומט אריין איינער וואס קען לערנען, ווייזט ער אים גלייך אויף, אז די קש"א איז נישט קיין קש"א, און די תירוץ איז נישט קיין תירוץ; די זעלבע זאך - איז דער הייליגער רבי דארט מסביר - ווען א מענטש האט קשיות אויפן באשעפער, איז דאס נאר ווייל ער איז א קליין-קעפיגער מענטש, אבער ווער עס האט א העכערע און א גרעסערע שכל, ווייסט, אז אויפן באשעפער איז נישט דא קיין שום קשיות, נאר מען קען נישט אלעס פארשטיין; אבער ווער וויל דען מודה זיין אז ער פארשטייט נישט אלעס? !

א נייַע װעלט

געטראַכט צו זיך: די ספּרים זענען טאַקע זייער גוט פאר
 'יענעם בעל תשובה', 'יענער פרייער איד'! אבער איך? דו
 ווייסט ווער איך בין?! אבער אז מען קומט צום צדיק
 עפענט ער אויף די אויגן פון א מענטש, אז ער זאל
 אנהייבן צו זעהן די גרויסקייט פון באשעפער, און דער
 עיקר אנצוהייבן צו קוקן אויף זיך אליין (לקוטי מוהר"ן חלק
 ב, סימן טז), וואס דעמאלטס וועט ער שוין זייער גוט זעהן
 און פארשטיין דעם מורא'דיגן חידוש פונעם הייליגן
 רבי'ן, וואס ער האט מיר אויף געקענט צוברענגן צו די
 אלע שיינע זאכן.

ווייל ווען א מענטש אנערקענט און ער ווייסט ווער ער
 איז, דעמאלטס קומט ער צום באשעפער מיט אן אמת,
 און ער וויינט זיך אויס צו אים: רבוננו של עולם! איך בין
 א בחור, און איך ווער ליידער נכשל אין 'פגם הברית'
 ווייל איך האב נישט מיין בת-זוג, וואס ווילסטו פון מיר?
 וואס זאל איך טוהן?! רבוננו של עולם! דו האסט געזאגט
 (סוטה דף ב ע"א), אז פערציג טעג פאר 'צירת הנולד' רופט

א נייע װעלט

לא

מען שוין אויס אין הימל: 'בת פלוני לפלוני'; אויב אזוי וואו איז מײן שידוך? פארנוואס בין איך אנדערש פון אנדערע?! וואס די אמת'ע תפלות קערן איבער אלע װעלטן, און דאס מאכט א מורא'דיגע רעש אין הימל, און ער נעמט אראפ פון זיך אלע 'דינים' וואס די בית-דין של מעלה ווילן אים דן זיין, ווייל 'בית-דין של מעלה' איז פונקט אזוי ווי 'בית-דין של מטה' (עײן ברכות נח ע"א), און פונקט אזוי ווי ווען איינער רופט איינעם צו 'דין תורה' מיט די טענה אז ער האט אים באגנב'עט, אבער אויב ווייסט ער אז דאס איז נישט אמת, וועט ער זיך נישט לאזן, און ער וועט צוריק טענה'ן: איך האב דיר באגנב'עט? דו שגך וואס דו ביסט! דו האסט דאך מיר צוגענומען דאס געלט, און דו שעמסט דיך נישט צו זאגן אז איך האב פון דיר געגנב'עט?! וואס אזוי ארום, וועט בית דין קענען ארויסגעבן דעם ריכטיגן פסק¹³, אזוי איז

---

¹³ פארשטייט זיך אבער, אז מען רעדט ווען עס איז דא ערליכע רבנים וואס מען קען זיי נישט אפנארן, אבער ווען עס איז דא 'שלישה רועי בקר' (סנהדרין כ"ד ע"א), דריי פשוט'ע פאסטעכער זענען רחמנא לצלן געווארן א בית-דין, אונדאי וועסטו ארויסגיין

א נייַע װעלֵט

אויף ביים 'בית-דין של מעלה', א מענטש דארף נישט מורא האבן זיך אויסצוֹטענה'ען מיטן באַשעפּער! (עײן שיחות הַר"ן סימן סט; לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קכד).

די זעלבע זאך א אינגערמאן וואס האט שוין חתונה געהאט, דארף ער בעטן: רבוננו של עולם! איך דארף פּרנסה. און אזוי יעדע זאך דארף מען בעטן דעם בורא פּל עולמים, און דאס איז דער גילוי פונעם הייליגן רבי'ן, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הַר"ן סימן קנד): איך בין נישט געקומען צו מיין מדריגה נאר ווייל איך בין געווען א פּראסטאק, און איך האב אסאך גערעדט צום אייבערשטן אזוי ווי א פּראסטער מענטש.

ח.

עס שטייט אין 'שלחן ערוך' (אורח חיים סימן תכ"ח, סעיף ד), אז שטענדיג קומט אויס פּרשת במדבר [וואו עס

תניב, דערפאר זאגן חז"ל (שבת קלט ע"א), רבי יוסי בן אלישע זאגט: אלע צרות וואס אידן ליידן נעבעך קומט נאר וועגן נישט ערליכע דיינים.

שטייט אז מען זאל ציילן די אידן פאר יום טוב שבועות, ווען די אידן האבן מקבל געווען די תורה. אויף זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רסו): חודש סיון ווען דער באשעפער האט געגעבן די תורה איז פארבינדן מיט סופות, ווייל דורך סופות קען מען מקבל זיין די תורה, וועגן דעם איז די ראשי תיבות פון 'סיון': ו'יעקב נ'סע ס'ופתה ו'יבן לו ב'ית (בראשית לג יז); און וועגן דעם איז אויף גלייך נאך סופות 'שמחת תורה', ווייל אז מען גייט אריין אין די סופה קומט ארויס פון דעם תורה וכו'. וואספארא שייכות האבן די אלע זאכן מיט קבלת התורה?!

נאר יעצט איז אויף 'ראש חודש' פאר קבלת התורה, וואס דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן י, אות ט): ראש חודש איז דער שורש פון תשובה! ווייל דעמאלטס האט פביכול דער אייבערשטער אליין אויף תשובה געטוהן אויף דעם וואס ער האט קלענער געמאכט די לבנה, און ער האט געזאגט (חולין דף ס ע"ב): הביאו

פּפּרָה עֲלֵי - בִּרְעֻנְגֻטְס אַ פּפּרָה פֿאַר מײַנעט װעגן. מִמִּילָא קען יעדער איד זיך אויף וואגן און פֿאַרלאַנגן פּונעם אײַבערשטן אז ער זאל אים מוחל זיין אויף זיינע עבירות, װעגן דעם איז אַ מוֹרָא'דיגער חֶסֶד אז דער אײַבערשטער האט געמאכט 'ראש השנה' זאל זיין 'ראש חודש', וואס אזוי ארום קענען מיר זיך עפֿענען דאס מויל, מיט אַ גוטע טענה אז דער אײַבערשטער זאל אונז מוחל זיין אויף אלעם וואס מיר האבן געטוהן אַגאַנץ יאר (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן א).

װעגן דעם זאַגן חז"ל (ירושלמי מכות פֿרק ב, הלכה ו): װען דער באַשעפֿער האט באַשאפֿן די װעלט, האט ער געפֿרעגט: וואס זאל מען טוהן מיט אַ מענטש וואס זינדיגט? האבן אלע געזאגט: ער מוז שטארבן! אזוי ווי דער פֿסוק זאַגט (יחזקאל יח, ד): הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת הִיא תָּמוּת. אָבער דער אײַבערשטער האט געזאגט: גיין! ער זאל תשובה טוהן און אלעס װעט װערן פֿאַראַכטן; ווייל דער באַשעפֿער איז אַן 'אַב הַרְחֵמֵן', און ער ווייסט אז אונזער

א נייע װעלט

לה

'נשמה' איז דא אויף דער װעלט מיט א גשמיות'דיגן
'גוף', און אז מיר זענען אויסגעמישט צווישן די גוים
מיט אלע זייערע תאוות און שמוץ, ממילא דער
באשעפער פארשטייט אונז, אבער דער באשעפער וויל
נאר איין זאך: קום צוריק צו מיר, און זאג מיר אויס אלעס
וואס דו האסט געטוהן און איך װעל דיר מוחל זיין.

אזוי ווי מיר זאגן אין די הפטורה פון 'שבת שובה',
(הושע יד, ב): שובה ישראל עד הוי"ה אלקיך - דער נביא
הושע זאגט: אידן, טוט תשובה און קערט זיך צוריק צום
באשעפער; ווי אזוי? זאגט דער נביא ווייטער (שם שם ג):
קחו עמכם דברים ושובו אל ה'. זאגט אויף דעם דער
מדרש (פסיקתא דרב כהנא; שמות רבה לח, ד): אינו מבקש מכם
אלא דברים - "דער באשעפער בעט נישט פון ענק, נאר אז
מען זאל רעדן צו אים". אז א איד רעדט צום באשעפער
איז אים דער באשעפער אלעס מוחל; וועגן דעם אז מען
האט שכל און מען זאגט גלייך אויס דעם אייבערשטן
אלעס וואס מען האט געטוהן, און פארנוואס מען האט

א נייַע װעלט

דאס געטוהן, וואס האט געברענגט אז מען זאל דאס טוהן, מען דערציילט אלעס אויס פארן באשעפער, נעמט מען אראפ פון זיך אלע דינים און עונשים, און נאכדעם אז דער סמ"ך מ"ם וויל קומען מקטרג זיין פארן באשעפער (זיין בָּבא בתרא טז ע"א), זאגט אים דער אייבערשטער: גיי גיי! ער האט מיר שוין אלעס אליין דערציילט. און דער סמ"ך מ"ם גייט אנוועק מיט חרפות און בושות (זהר הקדוש בא, דף מא ע"א). קומט אויס אז דער יסוד איז "רעדן צום אייבערשטן".

ט.

דערפאר איז שבועות און סופות איין זאך, ווייל סיי 'תורה' און סיי 'סופות' קומען פון בינה; וואס דאס מיינט, אז א מענטש איז זיך מתבונן און ער הייבט אן צו פארשטיין קלאר, אז ער קען אויף נאנט ווערן צום באשעפער, כאטשיג ער האט שוין געטוהן זייער אסאך עבירות אין זיין לעבן, און נאך יעצט איז ער פול מיט עבירות, דאך פארשטייט ער שוין אז דער באשעפער איז

דא מיט אים, און ער קען שטענדיג אלעס פארעכטן; און דאס איז דער יום-טוב סופות וואס איז אקעגן די 'ענני הכבוד' וואס דער באשעפער האט אונז ארום גענומען מיט די וואלקענעס פון ווען מען איז ארויס פון מצרים, און אונז באשיצט די גאנצע פערציג יאר אין מדבר, דאס הייסט, אז וואו מען איז נאר געגאנגען האט מען זיך געשפירט ארוםגענומען מיטן אייבערשטן, און אז דער באשעפער איז דא, וועגן דעם ווען מען זיצט אין סופה וואס איז א זכר צו דעם, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה ד, ו): וספה תהיה לצל וגו'. פילט אפילו א פראסטער מענטש אז ער איז ארוםגענומען מיט געטליכקייט (עיין הקדמת תקוני זהר דף ב ע"ב), און ער הייבט זיך אן מתבונן זיין און אריינקלערן: אפילו ווי נידעריג איך בין נאר, איז דער באשעפער דאך מיט מיר, ווייל אז איך אטעם, איך גיי, איך זעה, איז דאך דאס אלץ דער באשעפער!

די זעלבע זאך געשעהט אויך דורך קבלת התורה, ווייל עס איז נישט דא קיין בעסערע זאך ווי לערנען תורה, אזוי

א נייע וועלט

ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר איינער פון אונזערע לייט (שיחות הר"ן סימן יז): ווען די תורה זאל דיך ארויסווייזן זיין פנים וואלסטו אפילו נישט געוואלט קיין שׁכר דערויף, נאר געוואלט די תורה אליין.

עס איז געווען א תנא רבי יוסי בן פזי, פארציילט דער זהר הקדוש (לך לך, דף פט ע"א): פארנואס האט ער געהייסן 'בן פזי'? ווייל ווען ער איז נאך געווען א מגושמ'ער בחור און א גראביאן איז ער אמאל געקומען צו רבי שמעון בן יוחאי און געזאגט: רבי, איך וויל לערנען תורה, אבער נאר אז איך וועל האבן דערפאר עשירות און אסאך געלט! רבי שמעון האט געזעהן אז א מענטש וויל לערנען תורה, ווייזט ער אים אויף א בארג מיט גאלדענע רענדלעך פונעם בעסטן גין-גאלד, און ער זאגט אים: דאס וועט זיין דיינס אז דו וועסט לערנען! און ער הייבט אן מיט אים צו לערנען, ביז ער האט שוין געשפירט די געשמאק און די זיסע טעם פון די תורה, איינמאל האט אים רבי שמעון געטראפן ווי ער וויינט זייער שטארק,

א נייע וועלט

ט

פּרעגט ער אים: פּאַרנוואס ווייננסטו? זאגט ער: איך שפע זיך אז איך האב געבעטן אז איך וויל לערנען תורה נאר מיט 'עשירות', ווייל די תורה אליין איז דאך זיסער פון גאלד און דימאנטן... אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים יט, יא): הַפְחֲמִים מִזָּהָב 'ומפז' רב! דערפאר וויל איך נישט מער דעם בארג מיט גאלד, און ער האט דאס טאקע צוריק געגעבן. פון דעמאלטס אן האט מען אים א נאמען געגעבן 'בן פז', ווייל ער האט פארשטאנען די זיסקייט פון די תורה וואס איז נאך אסאך מער פון 'גין גאלד' וואס ווערט אנגערופן 'פז'.

הלואי וואלט מען אריין געברענגט אין אלע ישיבות די זיסקייט פון די תורה, ווי אזוי מען קען גרינגערהייט לערנען יעדן טאג אביסל, מקרא: דורכגיין די חומש מיטן תרגום, מען זאל כאטשיג מעביר סדרה זיין, און וויסן וואספארא 'סדרה' עס גייט די וואך¹⁴; משנה: עס איז

---

¹⁴ ווייל לידער איז מען זייער מזלזל אין מעביר סדרה זיין, און על פי רוב ווייסט מען אפילו נישט וועלעכע סדרה עס גייט די וואך, מען וועט שוין הערן שבת ביים ליינען

א נייע וועלט

דאך אזוי זיס צו זיצן מיט א משניות, און דורכגיין נאך א פֿרק און נאך א פֿרק משניות, וואס דאס איז דער פֿארמעגן פונעם מענטש, וואס בלייבט שטענדיג זיכער מיט אים און קיינער קען דאס נישט צוכאפן; גמרא: זיצן אויף א פֿלאץ און דורכגיין א דף נאך א דף גמרא, "מען קען זיך נישט פֿארשטעלן וואס מען באצאלט אין הימל פֿאר א 'דף גמרא'! ממילא ווען מען לערנט אויף אזא אופן (עיינ שיחות הר"ן סימן עו), און מען איז זיך נישט מבבלבל פון קיינעם, נאר מען כאפט אריין יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות, 'בלעטער גמרא', 'סימנים שלחן ערוך' גייט אריין אינעם מענטש די מורא דיגן זיסן טעם פון לערנען די הייליגע תורה, און ער שפירט שוין און ער פֿארשטייט

וועלעכע סדרה עס גייט [וואס טוט ער אז די סדרה הייבט זיך אן: ונדבר ה' וכו' ?] דערפֿאר דארף מען זיך צו געוואוינען אנצוהייבן מעביר סדרה צו זיין פון זונטאג (עיינ שולחן ערוך אורח חיים סימן רפ"ה ע"ף ג', ובמשנה ברוך שם), און אז מען גייט יעדן טאג צוביסלעך איז עס נישט אזוי שווער, און אזוי איז מען מעביר סדרה יעדע וואך.

שוין קלאר, אז עס איז נישט דא קיין בעסערע זאך פון די הייליגע תורה וואס דער באשעפער האט אונז געגעבן.

ט.

דערפאר דארף מען יעצט מקבל זיין אויף זיך נישט צו פארפעלן קיין איין טאג צו לערנען: מקרא, משנה, גמרא, שלחן ערוך. און אפילו אז מען קען נישט יעדן טאג לערנען אסאך, זאל מען כאטש לערנען 'אביסל' דערפון, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט: אביסל איז אויך גוט! ווייל מען קען זיך נישט פארשטעלן די גרויסקייט פון די תורה, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת פח ע"א; פסחים סח ע"ב): ווען נישט די תורה וואלט די גאנצע בריאה זיך נישט געקענט האלטן, די גאנצע וועלט האט נאר געווארט אויפן זעקסטן טאג אין סיון, צו זעהן אויב די אידן וועלן מקבל זיין די תורה וועט זיין א וועלט, און אויב נישט וועט די וועלט חרוב ווערן. זעהט מען פון דעם אז די תורה האלט אן די גאנצע וועלט.

א נייע װעלט

דער הייליגער 'אבני נזר' זכותו יגן עלינו האט אמאל דערצייילט, אז זיין טאטע [הרה"ק רבי זאב נחום מביאלא זכותו יגן עלינו מחבר ספר 'אגודת אזוב'] פלעגט שטענדיג לערנען מיט א מורא'דיגע התמדה, אבער דער עיקר פלעגט ער זעהן צו לערנען אין די צייטן ווען כמעט קיינער לערנט נישט, צום ביישפיל: 'ערב שבת' און 'ערב יום-טוב' נאכמיטאג, 'פורים', ווען יעדער איז פארזאגט, ווייל די וועלט קען זיך נישט האלטן קיין איין מינוט אן תורה, און וועגן דעם האט ער זוכה געווען און באקומען פון הימל א מתנה אזא זיהן ווי דער הייליגער 'אבני נזר'.

דערפאר ווער עס איז באמת מקורב צום הייליגן רבי'ן, און ער פאלגט דעם הייליגן רבי'ן, ברענגט דער הייליגער רבי אריין אין אים אזא מין טעם אין די תורה אז ער וויל נישט אפלאזן די תורה, און וואו ער גייט טראגט ער מיט זיך א משניות'ל, א גמרא'לע און א שלחן ערוך.

א נייע װעלט

מג

י.

װעגן דעם האט דער הייליגער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן סימן שנד): אויף צוויי כיתות האב איך רחמנות: אויף די מענטשן וואס האבן געקענט מקורב ווערן צו מיר, און זיי זענען נישט מקורב געווארן; און אויף די וואס זענען שוין נא מקורב צו מיר נאר זיי פאלגן מיר נישט!

ווייל אפילו ווען מען איז שוין מקורב ביים הייליגן רבי'ן קען מען זיך אויך גוט נארן, און זיך נאך אסאך מער נארן ווי ביי אנדערע פלעצער, אזוי ווי מען זעהט ליידער אז עס זענען דא אין ברוסלב זייער אסאך אזאלעכע וואס טענה'ען: ווער זאגט אז מען דארף לערנען תורה? ווער זאגט אז דאס איז דעם רבינ'ס זאך?! מען דארף נישט לערנען מער ווי אביסל הלכה, אביסל משנה ברוחה יעדן טאג, און פערטיג! און אזוי האט ער אפגעענדיגט זיין גאנצער לעבן מיט לערנען יעדן טאג 'משנה ברוחה'. און וואס איז מיט די אנדערע חלקים פון די תורה? בשעת דער הייליגער רבי האט אזויפיל גערעדט פון לערנען

א נייַע װעלֵט

תּוֹרָה, און װיפּיל מֶען דאַרף צאַמלֶעֶרנען אין איין טאָג, און עַר האַט שְׁטענדיג גע'עצה'ט מֶען זאַל לֶעֶרנען זייער שְׁנעל אַפּילו מֶען פּאַרשטייט נישט אַלעס.

אויף האַט דער הייליגער רַבּי געזאָגט, אַז מֶען דאַרף נישט בייים לֶעֶרנען מֶער ווי 'זאַגן' די װערטער װאס מֶען לֶעֶרנט אין אַ רייע, מְמילאַ װעט מֶען שוין בייים סוף פּאַרשטיין װאס מֶען האַט געלֶערנט, און אַפּילו מֶען װעט נישט פּאַרשטיין, דאַף איז נאָך אַלץ בעסער צו לֶעֶרנען אויף דעם װעג, "װייל לֶעֶרנען אַסאַך שְׁטייגט איבֶּער הַעֵכער אַלעס", און דאַס װעט בְּרענגען אַז מֶען זאַל אַנזאַגן צו קענען איבֶּערגיין די הייליגע תּוֹרָה אַסאַך מָאל, ביז פון אַזויפּיל לֶעֶרנען די װערטער פון די הייליגע תּוֹרָה, װעט זיך די קאַפּ עפֿענען און מֶען װעט זוכה זיין צו פּאַרשטיין די הייליגע תּוֹרָה (עײן פֿל זֶה שיחות הַר"ן סימן עו)¹⁵.

¹⁵ נאָך פאַר פּונעף און דרייסיג יאָר צוריק איז געקומען צו מיר איינער נעָר איז היינט פון די גרעסטע און די שְׁענסטע משפיעים אין בְּרֶסלֶב, זיך מתוכּח זיין װעגן דעם 'סדר דְרֶךְ הַלימוד', האב איך אים אויפגעמישט דעם 'שיחות הַר"ן סימן ע"ו', און אים

א נייע װעלט

מה

אזוי איז אויף דא נאך זאכן מיט וואס מען קען זיך נארן, און נאך אפנארן אנדערע אויף, צום ביישפיל: אז דער הייליגער רבי ליגט מער נישט אין אומאן נאר אין ארץ ישראל! וויל איך אייך פֿרעגן פֿשוט א שכל'דיגע קשׂיא: אפילו יעדער פֿשוט'ער איד האט ביי זיין לויזה כאטשיג א מנגן אידן, וואלט דאך ביים הייליגן רבי'ן אונדאי געדארפט זיין כאטשיג הונדערט מענטשן ביי די לויזה ווען מען פֿרענגט אים אריבער¹⁶?! נאר ווער עס

געוויזן שווארץ אויף ווייס, די ווערטער פֿונעם הייליגן רבי'ן! קוקט ער אריין אזוי פֿארוואונדערט דערין, נאכדעם מישט ער אויף צום שער בלאט, און געט מיך א פֿרעג: נישט איר האט געשריבן דעם ספר? ! מינע בחורים וואס האבן דאס צוגעזעהן, האבן זיך געקוילערט פֿאר געלעכטער...

¹⁶ ווען מען האט מפֿנה געווען דעם הייליגן שטיפניגעשטער רבי זכותו יגן עלינו קיין ארץ ישראל, ווייל די גוים האבן געוואלט חרוב מאכן דעם בית החיים וואו ער איז געליגן, האט מען געטראפן זיין הייליגע קערפֿער אינגאנצן גאנץ, האט דער הייליגער 'חזון איש' מיט נאך גדולים גע'פסק'נט, אז מען זאל אים ארויסנעמען פֿון דעם ארון אין וואס מען האט אים אריבער געברענגט, נאר אים פֿירן אויף א בעטל ארומגעוויקלט מיטן טלית, אזוי ווי עס איז די סדר ביי א נפֿטר אין ארץ ישראל, פֿרי יעדער זאל זעהן וואס הייסט א ערליכער איד, אז אפילו ווען עס איז שוין דורךגעגאנגען דרייסיג-פֿערציג יאר פֿון זיין פֿטירה, איז נאך זיין גוף געווען ממש פֿריש, אזוי ווי מען האט אים נעצט אריין געלייגט, און עס האבן זיך פֿאטייליגט ביי די

א נייַע װעלט

האט נישט קיין 'התבודדות', איז ער מורא'דיג
 איינגעשטעלט ער זאל זיך נישט פארנארן מיט
 פארשידענע חכמות.

יא.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט א משל:
 איינמאל איז א גרויסער סוחר געפארן אונטערן וועגענס
 מיט א פולן וואגן אונגארישער וויין, אינמיטן וועג האט
 אים דער משרת און דער בעל-עגלה געבעטן: געב א קוק!
 מיר פלאגן זיך צו פארן מיט דיר דעם גאנצן וועג, און
 דער וויין שמועקט אונז אזוי אריין, געב אונז כאטש צו
 פארזוכן אביסל דערפון. האט ער זיי געגעבן צו פארזוכן
 פון דעם פיינעם אונגארישן וויין.

א צייט שפעטער איז אויסגעקומען אז דער משרת
 האט זיך געטראפן אין א ווערצהויז אין א קליין

לויט טויזענטער מענטשן, [ער איז געווען דער רבי פונעם הייליגן ריבניצער רבי און
 סקולענער רבי זכותם יגן עלינו, וואס זיי האבן אים באדינט אלץ בחור].

א נייַע ןוועלט

מז

שטעטעלע, און די וויין טרונקערס האבן זייער אויסגערײַמט דעם וויין וואס זיי האבן געטרונקען, אז דאס איז דער גוטער אונגארישער וויין, וואס דאס איז דער בעסטער וויין! האט זיך דער מִשְׁרַת אָנגערופֿן צו זיי: געט מיר צו פֿארזוכן אַביסל דערפֿון, וועל איך אײַך גלייך קענען זאגן צו דאס איז טאקע דער אונגארישער וויין. ווי נאר ער האט דאס פֿארזוכט, האט ער זיי געזאגט: איר האט אַ גרויסן טעות, דאס איז בכלל נישט קיין אונגארישער וויין! האבן זיי אים אָנגעשריגן און אַוועק געשטופֿט; אָבער ער האט זיך נישט געלאזט און צוריק גע׳טענה׳עט, אז ער איז געווען אַ מִשְׁרַת בײַ אַ רײַזיגן בײַזנעס-מאן, און ער האט אים אַמאל געגעבן צו קאסטן פֿונעם אַמת׳ן אונגארישן וויין, אָבער דאס וואס איר האט דא איז בכלל נישט דער אַמת׳ער אונגארישער וויין; זיי האבן זיך אָבער נישט צוטוהן געמאכט פֿון זיינע ווערטער.

א נייע וועלט

האט דער הייליגער רבי אויסגעפירט דעם נמשל: ווען משיח וועט קומען וועט מען שוין גוט וויסן, ווען מען וועט געבן פאר יעדן צו פארזוכן דעם זין המשומר, און אנדערע וועט מען קענען גוט פארנארן, און זיי געבן פארשידענע אנדערע וויין פון 'פוילן' און פון 'טשעכעסלאוואקיע', און מען וועט זיי זאגן אז דאס איז דער גוטער 'זין המשומר', אבער אונזערע לייט וואס האבן שוין פארזוכט פונעם אמת'ן גוטן אונגארישן וויין, וועט מען נישט קענען פארנארן.

און פארוואס האט דער הייליגער רבי דוקא אנגעכאפט אונגארישער וויין? ! ווייל א אונגארישער איד גייט גראד, און עס איז נישט דא ביי אים קיין חכמות ביי זיין אידישקייט¹⁷, און אזוי האבן זיך טאקע די אונגארישע

---

¹⁷ כאטשיג יעדער מאכט טאקע חזק פון די אונגארישע... אבער למעשה א אונגערישער איד גייט גראד, למשל א פוילישער איד אז מען פרעגט אים: וואו איז דיין לינקער אויער? נעמט ער זיין רעכטער האנט און ער לייגט דאס אריבער העכער זיך קאפ צו די לינקע זייט, און אזוי ווייזט ער אויפן לינקן אויער...

א נייַע װעלט

מט

אידן געהאלטן ביי אידישקייט, מען האט ביי זיי געמאכט דעם טיילוונג, אז מען האט נישט צוטהוהן מיט קיין נעאלאגען, און מיט אלע וואס נויגן אפ פונעם אידישן וועג מיט אלע נייַע חכמות, נאר מען גייט גראד לויט ווי אזוי מען האט מקבל געווען פון די עלטערן און פון די צדיקים.

די זעלבע זאך דארף מען אויף וויסן ווען מען איז שוין מקורב צום הייליגן רבי'ן, נישט זיך צו לאזן פארדרייען דעם קאפ מיט אלע באפע מעשיות און חכמות, וואס שווימען שטענדיג פריש ארויס, נאר אננעמען און זיך אויפפרישן מיט די פשוט'ע שכל'דיגע זאכן וואס דער הייליגער רבי לערנט מיט אונז, וואס צו דעם איז מען זוכה אז מען האט אביסל התבודדות.

יב.

דערפאר יעצט ווען מיר גייען מקבל זיין די תורה פון דאסניי, דארפן מיר זיך זייער שטארק פרייען, אז ברוך השם מיר אידן האבן מקבל געווען די תורה ביים בארג

א גייע וועלט

סיני, און מיר גייען יעצט נאכאמאל מקבל זיין די תורה, מיט א מורא'דיגער פרישקייט, אזוי ווי עס האט אמאל פאסירט שבעות, ווען דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה איז געגאנגען צו 'פתיחת הארון'¹⁸, איז ער צוגעלאפן צום ספר תורה, און געזאגט: רבוננו של עולם! מיר גייען יעצט מקבל זיין 'א גייע תורה' 'א גייע תורה', און ער האט אנגעכאפט די ספר תורה, און אנגעהויבן צו טאנצן ארום די באלעמער אזוי ווי שמחת תורה.

יג.

און דער עיקר איז 'שמחה', אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד): די מערסטע

¹⁸ דער הייליגער רבי נתן פלעגט שטענדיג אליין עפענען דעם ארון קודש ארויסצונעמען די ספר תורה, ווייל 'פתיחת הארון' איז נישט קיין פיבוד, נאר עס איז דעמאלטס א מורא'דיגער עת רצון, אזוי ווי עס שטייט אין זהר הקדוש (ויקהל דף רו ע"א): ווען מען עפענט דעם 'ארון הקודש' עפענט זיך די הימל, און מען קען דעמאלטס פועלן ביים בורא כל עולמים וואס מען דארף האבן; דערפאר די צדיקים ווען זיי מאכן פתיחת הארון, זענען זיי דעמאלטס מזכיר און מתפלל פאר אלע קראנקע און ציבראכענע מענטשן וואס דארפן א רפואה, און פאר אלע אידן וואס דארפן פרנסה, שידוכים, וכו'.

א נייע װעלט

נא

דארף מען ארבעטן אויף שמחה! וואס דאס איז די שווערסטע עבודה מער פון אלע אנדערע עבודות אין די וועלט (שיחות הר"ן סימן כ); עס איז פאר א מענטש גרינגער צו פאסטן פון איין שבת צו די אנדערע, און זיך מסגף זיין מיט אלע מיני סיגופים [אויב וויל ער אמת'דיג], אבער פרייליך זיין קען ער נישט, וועגן דעם זאגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימנים כד, מח; שיחות הר"ן שם): מען זאל זיך אפילו נאריש מאכן אבי צו זיין פרייליך, ווייל שמחה איז די גרעסטע מדריגה; און אפילו אז א מענטש שפירט ביי זיך: ווי אזוי קען איך זיין פרייליך? איך בין דאך אזא 'גארנישט'! דאך דארף ער זיך מחיה זיין אז ער איז געבוירן געווארן אלץ איד, און ווי אזוי ער קוקט נאר אויס, דאך קיין גוי איז ער נישט! וואס וואלט ער געטוהן אז ער ווערט געבוירן אלץ כינעזער גוי, און די אויגן וואלטן געקוקט איינס אהער און איינס אהין, אדער ביי אנדערע אומה, ברוך השם: שלא עשני גוי - א גוי בין איך נישט! וואס דאס אליינס איז שוין די גרעסטע שמחה (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב; חלק ב, סימן י).

א נייַע װעלןט

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מיר זאלן טאקע
 זוכה זיין מקבל צו זיין די תורה פון דאסגיי בתמימות
 ופשיטות, מיט גרויס שמחה, און מעביר סדרה זיין יעדן
 טאג, לערנען יעדן טאג משניות פסדרן, גמרא פסדרן,
 שלחן ערוך פסדרן; ביז מיר וועלן שוין זוכה זיין
 צוזאמען מיטן בורא כל עולמים צו זעהן אין די 'גאולה'
 פון אידישע קינדער, ובגן בית המקדש, וגאולה שלימה,
 במהרה בימינו אמן.

~תם ונשלם שבה לאל בורא עולם~